

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Historiam Complectitur vniuersæ Paßionis Dominicæ

Puente, Luis de la

Coloniae, 1614

Med. 33. De remissione ad Herodem, & contumeliis, quibus ibi fuit
affectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54653)

Quare qui verbo & lingua hñō offendit DEVM h iacob 3.2
 in perfectus est vir.

MEDITATIO XXXIII.

DEDVCITVR CHRISTVS
 Dominus ad Herodem, & ab
 eo illusus remitti-
 tur.

PVNCTVM I.

ACERDOTES & a Phari- a Luc. 23.5.
 sai, inualescebant dicentes,
 commouet populum docens
 per vniuersam Iudaam, in-
 cipiens à Galilea v'que huc
 Pilatus autem audiens Ga-
 lileam, interrogauit si homo Galileus esset: Et
 vt cognouit, quod de Herodis potestate esset, re-
 misit eum ad Herodem, qui & ipse Ierosolymis
 erat illis diebus, vt Christi causam ille cogno-
 sceret.

PERPENDE, Christum Dominum I.
 nostrum, b qui (teste Sancto Petro) per b 18. 10.37
 transit per vniuersam Iudaam, incipiens à Ga-
 lilea, bene faciendo, & sanando omnes op-
 pressos à Diabolo, quoniam Deus erat in il-
 lo, eam nunc sustinere calumniam, quòd
 populum commoueat, peruersam illam do-

cens

cens doctrinam, incipientem à Galilæa per totam Iudæam; vt hinc cognoscamus, quanto perè voluerit humiliari, qui omnes suas peregrinationes, & sermones, quos in illius populi vtilitatem direxerat, ea infamiae nota nunc proponi videret, quòd in eiusdem populi destructionem & ruinam directi fuissent.

II.

C O N S I D E R A N D A deinde est ignominia, quam Christus Dominus in quarta statione sustinuit, à Prætorio Pilati vsque ad palatium Herodis, per medias plateas & fora Hierusalem, tanto populi strepitu; Et admirabor charitatem, & humilitatem filij Dei, qui per tot tribunalia, ab iniquo vno ad aliud detertius, deduci voluerit, etiam illius Regis crudelissimi & iniustissimi, qui proprij fratris uxorem sibi acceperat, & sanctum Ioan. Baptistam decollauerat, eò quod scelus illud reprehenderet. Quod totum prouidentia diuina disposuit; vt, quòd plura nostri causa, ipse sustineret; eò nos magis ad obsequium ipsi præstandum obstringeret & efficaciora patientiæ exempla nobis præberet.

PUNCTVM II.

HERODES autem viso IESV, gaudius est a Luc. 23. 8.
 valde: erat enim cupiens ex multo tem-
 pore videre eum; & sperabat signum a-
 liquod videre ab eo fieri. Interrogabat autem eum
 multis sermonibus. Stabant autem Principes Sa-
 cerdotum & Scribae constanter accusantes eum.

CIRCA hoc punctum considerandum est,
 Herodem gaudium quidem fuisse conspecto
 Christo, & benignè illum excepisse; id tamen
 non ex charitate, sed curiositate permotum,
 quod tanti nominis virum, apud se haberet; &
 insignem aliquam nouitatem, aut signum fieri
 ab eo speraret: quod tamen totum, in maius
 Christi Domini dedecus & opprobrium re-
 dundauit; quia nihil faciens ipse Christus,
 quod esset humaniter exceptus; tantum abest,
 vt signum aliquod, in eius praesentia faceret;
 vt nec responso quidem illum dignaretur.

I.
 IDQUE primùm, in detestationem scele-
 ris ipsius; agens cum illo, tanquam cum ex-
 communicato & indigno, qui admiranda
 ipsius signa videret; & ideo alia occasione, b Luc. 13.
 vulpem illum appellauit, insinuare volens a-
 stutiam eius malitiam, qua praecipuos c vinea c Cant. 2. 15.
 Domini palmites demoliretur.

II.
 DEINDE, in detestationem vanæ illius cu-
 riositatis; neque enim diuina sua verba, Deus
 effundit, aut stupenda sua opera facit, vt cu-
 riositatem tantum hominum alat; ideoq; qui

inani hoc spiritu, ad agendum cum Deo in oratione accedit, multum illum suum dum quaerit se experietur; nec eius inspirationes, & interna verba sentiet, aut ad res magnas aggrediendas instinctum & motionem.

III.

DENIQUE, ut hac ratione, propensionem suam, & mortis desiderium nobis manifestaret. nam qui miraculosè effecit, ut possit pro hominibus mori interdicendo corpori suo gloriam, quæ illi, propter animæ beatitudinē habebatur; non erat cur miraculum adhibere ad passionem fugiendam, & mortem evitandam. quo suo factō, pudorem nostræ ad tepiditatem, qua miracula petimus, ut ab occurrentibus laboribus & calamitatibus liberemur. Obone IESU, qui tot miraculis, alienis necessitatibus consuluisti, cur vel unicum non adhibes coram Herode, ut consulas propriam? et si illius curiositas sit indigna; tua tamen necessitas urget & clamat. Sed apparet bene nostrarum necessitatum clamores, propria necessitatis clamoribus anteferre, quibus morte tua subsidium feres. Eandem ob causam, quibus Sacerdotes & Scribæ, constanter ipsum apud Herodem accusarent, tacuit, & quidem silentio non minus stupendo quam seruauit apud Pilatum: immò adhuc exactiori: nam Pilatus locutus fuerat in prætorio, & ad interrogandum respondens, veritatem illi aperuerat; cum apud Herodem, nec verbum protulerit, nec sui defensionem, nec ob humanum alium respectum: quamuis non ignoraret, ob tale silentium incur-

incurrere te Herodis indignationē: hac ratioe nos docens, sanctā libertatem, q̄ etiam coram Regib⁹ & Principib⁹ tenere debeamus: ne aut loquamur, aut faciam⁹ coram eis humano tātū respectu, q̄ ipsi desiderant; quāuis nisi faciam⁹, damni alicuius periculum nobis immineat.

PUNCTVM III.

VIDENS Herodes, Christum ad omnia, quæ ipse interrogabat, & ea, quæ Scribæ & Sacerdotes illi obiciebant, omninō

tacentem, *aspexit illum Herodes cum exercitu suo, & illusi: indutum veste alba, & remisit ad Pilatum: & facti sunt amici Herodes & Pilatus in ipsa die: nam ante inimici erant adinuicem.* a Luc. 23. II.

PERPENDENDA hic primū est, iniqui hui⁹ Regis contra Christum sententia; qua illū stultū esse iudicauit, valdē rusticum & inurbanū,

& quasi ex mentis inopia & mera simplicitate taceret: & Rex esse cupiuisset: & idē noluit ad mortē illum damnare: sed ignominia afficere: & in opprobrium & irrisionē, alba veste induere, vt illā Cæsares gestare cōsueuerant: cuius facilē sit credere antiq̄ aliquā & lacerā eā fuisse, vt maiori risui exponeretur, & hac ratione indutū remisit ad Pilatum; quasi diceret; remitto tibi stultum & simplicem istū, qui ex mera simplicitate, Rex fieri voluit: totus verō ipsius Herodis exercit⁹, vt iniuriā suo Domino illatā vlcisceretur, suoq; Dño adularetur mille iniuriarū modis ipsū Christū affecerunt: appellantes illū simplicē, inurbanū, ineptum: stultū, Regulū, & aliis huiusmodi infamibus

I.

compellationibus; licetque credere manus quoque irrisionis gratia, in illum coniecisse, instigante eos ad id Sarana; quod tamen totum admiranda patientia Christus Dominus sustinebat, hac ratione, nos docens, vanos mundi honores contemnere & nihili facere errantia hominum iudicia, qui Deum ipsum ita tractare sunt ausi. O verbum diuinum, aeternae Patris sapientia, gratias tibi, quod eo te visum demiseris, ut simplex & stultus ab hominibus iudicareris! verè necessaria fuit tanta tuam humiliatio, ut superbia & praesumptio mea faceretur! utinam huiusmodi insignibus ornatum me viderem, & stultum haberi: nulla tamen culpa mea, neque enim maior sapientia est, quam lubenti animo videre, se in mundo, tuo amore, contemptui haberi; nec stulticia maior, quam quærere in honore esse, sine te.

II.

DEINDE perpendendum est, quantum ignominiam Christus Dominus fuerit passus, cum per illas plateas Ierofolymitanas duceretur, pergentibus omnibus, qui illum comitabantur in opprobriis & scommatis in eum contumaciis, altis clamoribus stultum illum & factum Regem compellantibus. O Rex caelestis quantum interest inter hos clamores, & illos, quos ante quinque dies, turba tota edebat, cum te Regem Israel, & benedictum Domini compellaret: sed tempus nunc est patiendi, ut possis ad Regnum peruenire: implebitur enim

b Iob. 12. 4. quod scriptum est: b deridetur iusti similes
Lampas contempta apud cogitationes diuinas.

par. 11. 4.

parata ad tempus statutum releuari. O lampas
pretiosissima, quæ doctrina & claritate lucens
& ardens, radios emittis mansuetudinis & pa-
tentiæ, tot nostri causa opprobria sustinens;
erit tempus, cum pretiositas tua reuelabitur,
ad confusionem diuitum & superbiorum, qui
te despiciunt. Confunde eos Domine exem-
plis tuæ humiliationis in hac vita, vt ad se re-
uersi, quod contemnebant diligant: & con-
temnant, quod antea diligebant, & magnæ
estimabant.

III.

PERPENDENDVM tertio, quanto ru-
bore Christus Dominus ante Pilatum compa-
ruerit, nouo illo habitu indutus: & iterum, ab
eius officialibus & seruis irrisus, crescentibus
semper iniuriis humillimi Iesus: vt eo exem-
plo, non defatiger ego illatis mihi iniuriis, ob-
culpas meas: sed erubescam, quod tanto desi-
derio tenear, sapiens & prudens haberi; quàm
verò grauer feram, quod quis desiderio aut
scornate, stultum me aut non satis pruden-
tem noceat, ad quod iuerit sententiæ illius
Apost. meminisse; *c si quis videtur inter vos*
sapiens esse in hoc seculo, stultus fiat, vt sit sa-
sapiens: sapientia enim huius mundi, stultitia est
apud Deum, sicut è contra, Dei sapientia, ipsi
mundo est stultitia.

c Cor. 3. 18.

I.V.

CONSIDERANDVM præterea, vestem il-
lam candidam, qua Christus Dominus, irri-
sionis causa, fuit indutus, eius animæ candi-
dorem & puritatem vitæque innocentiam retu-
lisse; quæ opprobriis & humiliationibus con-

iuncta esse conueit: magnum enim quid est
(vt habetur in Cant.) puram & candidam
tū esse, d *nigram* verò & *fuscā*, ac propterea
contemptam. exterius, quare ab ipso Christo
petā, vt candida innocentia veste animam meā
corpus verò irrisiois & contemptus veste
in signibus induat; vt in omnibus ei simili-
uadam. O Agnus immaculate, cuius e *sanguine*
et si rubicundo *sancti stolas suas lauant ac du-*
bant, fac me album sicut niuem: vt tuam res-
ram puritatem: tinge verò tuo sanguine, vt et-
iam imiter passionem.

e Apoc 7.14

V.

DENIQUE considerandum, Herodem & Pi-
latum, qui ante inimici erant adinucem, ab eo
tempore, amicos factos esse: vt significaretur
fastitisse quidem reges terra, & Principes con-
uenisse in vnum, aduersus Dominum & aduersus
Christum eius: Christum verò Dominum per
mortē suam, vera illos amicitia coniunxit.
Iudæos nimirū & Gentes, vnitione charitatis,
quā hæc Herodis & Pilati amicitia inita prae-
figuratur. Ex quo etiā apparet, quantā quodlibet
humilitatis iudiciū, vim habeat, ad corda dis-
sidentia reconcilianda: si quidem duobus his
Principibus adinucē dissidentibus, in puncto
aliquo iurisdictionis, cū Pilatus eò se demisit,
vt Christum vinctum ad Herodem mitteret,
eò q̄ eius esset iurisdictionis, statim sunt reco-
ciliati: quamuis Christi humilitas pondus to-
tū sustinuerit: ipse. n. suis humiliacionib⁹, co-
parauit coniunctionē charitatis, quā electi ha-
bent super profundam humilitatem fundamēta.

f Psal. 2. 2.

Ephes 2. 14.

Qui fecit
vtraque v-
num.

LICET

LICE r etiam hic expendere, infelicem horum duorum Iudicum finem & exitum; eò quod Christum Dominum nostrum ita contempserint. Nam etsi patientia sua, iniurias sibi illatas tolerat ac dissimulat; quoniam tamen ipse iustus est Iudex, in tempore, illos pro meritis castigat.

MEDITATIO XXXIV.

QVOD IVDAEI BARABBAM
Christo prætulerint.

PUNCTVM I.

CVPIENS Pilatus adhuc magis, Christum à morte eripere, eò quod videret, neque ab Herode fuisse damnatum; incidit illi medium quoddam, ad id suo iudicio aptum, & fas est credere, incidisse ex inspiratione diuina.

CONSVETVDO erat, vt Præses duos victos aut plures, in Paschate, plebi proponeret, vt vnum ex eis eligerent, qui liber dimitteretur, Pilatus itaq; hac opportunitate vsus, Christum Dominum & vnũ alium illis proposuit insignẽ, præ alijs omnibus qui in carcere detinebantur, malefactorem, Barabbam nomine; hominem turbulentũ, latronem & homicidã, qui propterea omnibus odio erat: existimans itaque Pilatus, plebem, ne scelestissimus ille homo liberaretur, Christum Dominum electuram, dixit illis, a quem vultis dimittam vobis Barabbam an IESVM qui dicitur Christus.

a Matt. 27.

17.

Marc. 15. 6.

Luc. 23. 17.

Ioan. 18. 39.